

IPSAS 33: Πρώτη εφαρμογή των IPSAS δεδουλευμένης βάσης

Η παρούσα περιγραφή αποτελεί σύντομη περίληψη και απόδοση του προτύπου από τους συγγραφείς του βιβλίου «Λογιστική Δημοσίου Τομέα: Τάσεις και Πρακτικές» για εκπαιδευτικούς σκοπούς και σε καμία περίπτωση δεν ενέχει τη θέση επίσημης μετάφρασης του προτύπου.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2020

IPSAS 33: Πρώτη εφαρμογή των IPSAS δεδουλευμένης βάσης

Στόχος του Προτύπου αυτού είναι η παροχή καθοδήγησης στην οντότητα που για πρώτη φορά καταρτίζει και παρουσιάζει οικονομικές καταστάσεις μετά την υιοθέτηση των IPSAS δεδουλευμένης βάσης, προκειμένου να εμφανίσει πληροφόρηση υψηλής ποιότητας η οποία αφορά:

(α) την παροχή διαφανούς πληροφόρησης σχετικά με την μετάβαση της οντότητας στα IPSAS δεδουλευμένης βάσης,

(β) τη διασφάλιση ενός κατάλληλου σημείου εκκίνησης για τη λογιστική σε συμφωνία με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης, ανεξάρτητα από τη λογιστική βάση που χρησιμοποιούσε η οντότητα πριν την ημερομηνία υιοθέτησης, και

(γ) πλεονεκτήματα που αναμένονται να ξεπεράσουν τα κόστη.

Σκοπός

Μια οντότητα θα πρέπει να εφαρμόζει το IPSAS 33 όταν καταρτίζει και εμφανίζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις κατά την υιοθέτηση και κατά την μετάβαση προς τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Ορισμοί

Ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS είναι η ημερομηνία στην οποία μια οντότητα υιοθετεί για πρώτη φορά τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης, και είναι η αρχή της περιόδου αναφοράς στην οποία η οντότητα υιοθετεί για πρώτη φορά τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης, και για την οποία η οντότητα εμφανίζει τις πρώτες μεταβατικές οικονομικές καταστάσεις βάσει IPSAS ή τις πρώτες οικονομικές καταστάσεις βάσει IPSAS.

Πρώτες οικονομικές καταστάσεις βάσει IPSAS είναι οι πρώτες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις στις οποίες μια οντότητα συμμορφώνεται με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης και μπορεί να κάνει μια ρητή και ανεπιφύλακτη δήλωση συμμόρφωσης με τα IPSAS, επειδή υιοθέτησε μια ή περισσότερες από τις μεταβατικές εξαιρέσεις του IPSAS 33, που δεν επηρεάζουν όμως την πιστή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων και την ικανότητά της να διαβεβαιώνει συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Μεταβατική περίοδος είναι η περίοδος στη διάρκεια της οποίας μια οντότητα που υιοθετεί για πρώτη φορά τα IPSAS, εφαρμόζει μια ή περισσότερες από τις εξαιρέσεις του IPSAS 33, προτού μπορέσει να κάνει μια ρητή και ανεπιφύλακτη δήλωση συμμόρφωσης με τα IPSAS.

Μεταβατικές οικονομικές καταστάσεις βάσει IPSAS είναι οι οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα IPSAS όπου η οντότητα που τα υιοθετεί πρώτη φορά δεν μπορεί να κάνει μια ρητή και ανεπιφύλακτη δήλωση συμμόρφωσης με άλλα IPSAS, επειδή υιοθέτησε μια ή περισσότερες από τις μεταβατικές εξαιρέσεις του IPSAS 33, που επηρεάζουν την πιστή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων και την ικανότητά της να διαβεβαιώνει συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Γενικοί κανόνες

Κατά την πρώτη υιοθέτηση των IPSAS, μια οντότητα θα πρέπει στην αρχική κατάσταση οικονομικής απόδοσης:

(α) Να αναγνωρίσει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της και τις υποχρεώσεις της σύμφωνα με τα σχετικά IPSAS.

(β) Να μην αναγνωρίσει στοιχεία ως περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις αν δεν επιτρέπεται από τα IPSAS.

(γ) Να αναταξινομήσει στοιχεία σύμφωνα με τα IPSAS.

(δ) Να επιμετρήσει περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις χρησιμοποιώντας κανόνες επιμέτρησης των IPSAS.

Η οντότητα που υιοθετεί για πρώτη φορά IPSAS, θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις ίδιες λογιστικές πολιτικές στην αρχική κατάσταση οικονομικής απόδοσης και σε όλες τις περιόδους. Οι λογιστικές πολιτικές θα πρέπει να συμμορφώνονται με κάθε ενεργό IPSAS στην ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Εξαιρέσεις κατά την πρώτη υιοθέτηση των IPSAS

Οι οντότητες που χρησιμοποιούν εκτιμήσεις θα πρέπει να τις κάνουν σε συμφωνία με την προηγούμενη λογιστική βάση κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS, εκτός αν υπάρχει αντικειμενική απόδειξη ότι οι προηγούμενες αυτές εκτιμήσεις δεν ήταν συνεπείς ως προς τις απαιτήσεις των IPSAS. Οι εκτιμήσεις θα πρέπει να βασίζονται σε πληροφόρηση που ήταν διαθέσιμη κατά την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων με βάση την προηγούμενη λογιστική βάση, και όχι με πληροφόρηση που έγινε αργότερα διαθέσιμη.

Εξαιρέσεις που επηρεάζουν την πιστή απεικόνιση και συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης κατά την μεταβατική περίοδο

Πιστή απεικόνιση και συμμόρφωση με τα IPSAS

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS μπορεί να εκμεταλλευθεί τις εξαιρέσεις που προβλέπονται. Θα μπορεί όμως να ισχυριστεί πλήρη συμμόρφωση με τα IPSAS μόνο όταν έχει συμμορφωθεί με όλες τις απαιτήσεις των εφαρμόσιμων σε εκείνη την ημερομηνία IPSAS. Αν μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά επιλέξει μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες εξαιρέσεις, θα επηρεαστεί η πιστή απεικόνιση και η ικανότητά της να διαβεβαιώσει συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης. Πλήρης συμμόρφωση με τα IPSAS είναι δυνατή μόνο με την άρση των εξαιρέσεων αυτών.

Αναγνώριση και επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων

Αν μια οντότητα δεν έχει αναγνωρίσει περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις με βάση την προηγούμενη λογιστική βάση, μπορεί να επιλέξει να μην αναγνωρίσει τα ακόλουθα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις για περιόδους που αρχίζουν σε μια ημερομηνία **εντός τριών ετών** μετά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS:

- Αποθέματα (IPSAS 12),
- Επενδύσεις σε ακίνητα (IPSAS 16),

- Ενσώματα πάγια (IPSAS 17),
- Προγράμματα καθορισμένων εισφορών και άλλες μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους (IPSAS 39),
- Βιολογικά περιουσιακά στοιχεία και γεωργική παραγωγή (IPSAS 27)
- Άυλα περιουσιακά στοιχεία (IPSAS 31),
- Συμβάσεις παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών (IPSAS 32), και
- Χρηματοοικονομικά μέσα (IPSAS 29).

Στην περίοδο αυτής της τριετίας, η οντότητα μπορεί μόνο να αλλάξει τις λογιστικές πολιτικές της ώστε να τις προσαρμόσει με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS μπορεί να επιλέξει να μην αλλάξει τη λογιστική πολιτική της αναφορικά με την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων που αναγνωρίστηκαν βάσει προηγούμενης λογιστικής βάσης για μια περίοδο τριών ετών μετά την υιοθέτηση των IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Αναγνώριση και επιμέτρηση εσόδων από μη-ανταλλακτικές συναλλαγές

Στον βαθμό που μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS έχει εκμεταλλευθεί τις παραπάνω προβλέψεις, δεν απαιτείται να αναγνωρίσει ή να επιμετρήσει έσοδα βάσει του IPSAS 9 «Έσοδα από ανταλλακτικές συναλλαγές» ή του IPSAS 23 «Έσοδα από μη-ανταλλακτικές συναλλαγές». Δεν απαιτείται επίσης να μεταβάλει τη λογιστική πολιτική του αναφορικά με την αναγνώριση και επιμέτρηση εσόδων από μη-ανταλλακτικές συναλλαγές για περιόδους αναφοράς που ξεκινούν μέχρι τρία έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής των IPSAS.

Άλλες εξαιρέσεις

Οι οντότητες μπορούν να επιλέξουν την εφαρμογή επιπλέον εξαιρέσεων εντός μιας μεταβατικής περιόδου τριών ετών.

Αν μια οντότητα επιλέξει να μην αναγνωρίσει τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρθηκαν ανωτέρω, δεν απαιτείται να κεφαλαιοποιήσει το σχετιζόμενο κόστος δανεισμού και να εφαρμόσει τις απαιτήσεις που σχετίζονται με τη χρηματοδοτική μίσθωση, αλλά να αναγνωρίσει και να επιμετρήσει τις υποχρεώσεις για κόστη απομάκρυνσης.

Απαιτείται ακόμα από μια οντότητα να πραγματοποιεί απαλείψεις ενοποίησης (υπόλοιπα, συναλλαγές, έσοδα και έξοδα), να εξαλείφει το μερίδιό της στα αποτελέσματα της συγγενούς οντότητας που προέρχονται από συναλλαγές μεταξύ της επενδυτικής οντότητας και της συγγενούς οντότητας, να εξαλείφει όλα τα υπόλοιπα και τις συναλλαγές μεταξύ εκείνης και οντοτήτων υπό κοινό έλεγχο, ή να γνωστοποιεί σχετικές σχέσεις και συναλλαγές με τρίτα μέρη, και πληροφόρηση σχετικά με βασικά στελέχη της διοίκησης.

Εξαιρέσεις που δεν επηρεάζουν την πιστή απεικόνιση και συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης κατά την μεταβατική περίοδο

Υπάρχουν συναλλαγές που δεν επηρεάζουν την πιστή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων μια οντότητας που υιοθετεί πρώτη φορά IPSAS και την ικανότητά της να διαβεβαιώνει συμμόρφωση με τα IPSAS δεδουλευμένης βάσης.

Χρήση του τεκμαρτού κόστους

Οι οντότητες μπορούν να ορίσουν ένα τεκμαρτό κόστος (δηλ. ένα ποσό που χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο του κόστους κτήσης ή του αποσβεστέου κόστους σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία) για συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία οποιαδήποτε στιγμή στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

Χρήση τεκμαρτού κόστους για την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων

Όταν και μόνο όταν δεν διατίθεται αξιόπιστη πληροφόρηση για το κόστος, μπορεί μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS να επιλέξει την επιμέτρηση των παρακάτω περιουσιακών στοιχείων στην εύλογη αξία τους ως ενδεικτική του τεκμαρτού κόστους:

- Αποθέματα (IPSAS 12),
- Επενδύσεις σε ακίνητα (αν επιλεγεί το υπόδειγμα του κόστους) (IPSAS 16),
- Ενσώματα πάγια (IPSAS 17),
- Άυλα περιουσιακά στοιχεία (πλην των εσωτερικώς δημιουργούμενων) (IPSAS 31),
- Χρηματοοικονομικά μέσα (IPSAS 29), και
- Συμβάσεις παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών (IPSAS 32).

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά IPSAS μπορεί να επιλέξει τη χρήση του ποσού της αναπροσαρμογής των ενσώματων παγίων που χρησιμοποιήθηκε με βάση την προηγούμενη λογιστική βάση, ως τεκμαρτό κόστος αν η αναπροσαρμογή είναι σε γενικές γραμμές συγκρίσιμη με την εύλογη αξία, το κόστος ή το αποσβεστέο κόστος την ημερομηνία της αναπροσαρμογής.

Τεκμαρτό κόστος για περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν μέσω μη-ανταλλακτικών συναλλαγών (IPSAS 23 και IPSAS 17)

Η εύλογη αξία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τεκμαρτό κόστος για περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν μέσω μη-ανταλλακτικών συναλλαγών όταν δεν διατίθεται αξιόπιστη πληροφόρηση για το κόστος του περιουσιακού στοιχείου, κατά την υιοθέτηση για πρώτη φορά των IPSAS.

Τεκμαρτό κόστος για επενδύσεις σε ελεγχόμενες οντότητες, από κοινού ελεγχόμενες οντότητες και συγγενείς οντότητες (IPSAS 6, IPSAS 7 και IPSAS 8)

Οι επενδύσεις σε ελεγχόμενες οντότητες, κοινοπραξίες ή συγγενείς οντότητες που αναγνωρίζονται στο κόστος σε ατομικές οικονομικές καταστάσεις, μπορούν να

επιμετρηθούν στο κόστος σύμφωνα με το IPSAS 6, ή στο τεκμαρτό κόστος στην ατομική αρχική κατάσταση οικονομικής απόδοσης.

Παρουσίαση συγκριτικής πληροφόρησης (IPSAS 1)

Δεν είναι υποχρεωτικό, ωστόσο ενθαρρύνεται, να παρουσιάζεται συγκριτική πληροφόρηση στις μεταβατικές οικονομικές καταστάσεις ή στις πρώτες οικονομικές καταστάσεις βάσει IPSAS. Επιτρέπεται επίσης στις οντότητες να παρουσιάζουν συγκριτική πληροφόρηση σύμφωνα με την προηγούμενη λογιστική βάση κατά την πρώτη υιοθέτηση των IPSAS, δεδομένου ότι γίνεται ξεκάθαρα αντιληπτό ότι η πληροφόρηση αυτή δεν συμμορφώνεται με τα IPSAS και γνωστοποιείται η φύση των κύριων προσαρμογών που απαιτούνται για συμμόρφωση με τα IPSAS.

Κόστος δανεισμού (IPSAS 5)

Η αναδρομική εφαρμογή των απαιτήσεων του IPSAS 5 ενθαρρύνεται, δεν είναι όμως υποχρεωτική αν μια οντότητα επιλέξει να εξοδοποιήσει το κόστος δανεισμού (βασικός χειρισμός), και μπορεί να υποδείξει οποιαδήποτε ημερομηνία πριν την υιοθέτηση των IPSAS ως ημερομηνία εφαρμογής της λογιστικής πολιτικής της.

Ωστόσο, στην περίπτωση που η οντότητα επιλέξει να κεφαλαιοποιήσει το κόστος δανεισμού (εναλλακτικός χειρισμός), το κόστος αυτό θα πρέπει να αναγνωρίζεται αναδρομικά.

Ενοποιημένες και ατομικές οικονομικές καταστάσεις (IPSAS 6), Επενδύσεις σε συγγενείς οντότητες (IPSAS 7) και Συμμετοχές σε κοινοπραξίες (IPSAS 8)

Αν μια ελεγχόμενη οντότητα υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, μετά την ελέγχουσα οντότητα, η ελεγχόμενη οντότητα μπορεί, στις οικονομικές της καταστάσεις, να επιμετρήσει τα περιουσιακά της στοιχεία και τις υποχρεώσεις στη λογιστική αξία που χρησιμοποιείται για λόγους χρηματοοικονομικής πληροφόρησης της ελέγχουσας οντότητας που καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις βάσει των IPSAS.

Μια παρόμοια επιλογή είναι διαθέσιμη σε μια συγγενή οντότητα ή κοινοπραξία που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS μεταγενέστερα από μια οντότητα που έχει σημαντική επιρροή ή από κοινού έλεγχο σε αυτήν.

Παρουσίαση οικονομικών στοιχείων σε υπερπληθωριστικές οικονομίες (IPSAS 10)

Οι οντότητες που υιοθετούν πρώτη φορά τα IPSAS, θα πρέπει να καθορίζουν αν το νόμισμα που χρησιμοποιούν στη λειτουργία τους, ήταν ή είναι, νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας, και αν το νόμισμα αυτό ήταν υποκείμενο σε σφοδρό υπερπληθωρισμό πριν την πρώτη υιοθέτηση των IPSAS.

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, μπορεί να επιλέξει την επιμέτρηση όλων των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της πριν το λειτουργικό νόμισμα παύσει να είναι υποκείμενο σε υπερπληθωρισμό, στην εύλογη αξία κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Μισθώσεις (IPSAS 13)

Η ταξινόμηση των μισθώσεων θα πρέπει να προσδιορίζεται με βάση τις συνθήκες που υφίστανται κατά την έναρξη της μίσθωσης στον βαθμό που αυτές είναι γνωστές κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Πληροφόρηση κατά τομέα (IPSAS 18)

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, δεν απαιτείται να παρουσιάζει πληροφόρηση κατά τομέα για περιόδους αναφοράς που ξεκινούν εντός τριών ετών από την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Απομείωση περιουσιακών στοιχείων μη-δημιουργίας ταμειακών ροών (IPSAS 21) και Απομείωση περιουσιακών στοιχείων δημιουργίας ταμειακών ροών (IPSAS 26)

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, θα πρέπει να εφαρμόζει τις απαιτήσεις των IPSAS 21 και IPSAS 26 κατά την τελευταία ημερομηνία μεταξύ ημερομηνίας υιοθέτησης των IPSAS και της ημερομηνίας λήξης της μεταβατικής περιόδου που σχετίζεται με τα εξεταζόμενα περιουσιακά στοιχεία. Οι απομειώσεις θα πρέπει να αναγνωρίζονται με βάση την αξία του αρχικού σωρευμένου πλεονάσματος ή ελλείμματος κατά την τελευταία ημερομηνία μεταξύ των δύο παραπάνω ημερομηνιών σε συμφωνία με την αναγνώριση των σχετικών περιουσιακών στοιχείων.

Παροχές σε εργαζομένους (IPSAS 39)

Τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις για προγράμματα καθορισμένων παροχών και άλλες μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους υπόκεινται σε εξαιρέσεις βάσει του IPSAS 33. Ωστόσο, όλες οι άλλες παροχές σε εργαζομένους (π.χ. βραχυπρόθεσμες παροχές, προγράμματα καθορισμένων εισφορών) θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να επιμετρώνται κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Χρηματοοικονομικά μέσα: παρουσίαση (IPSAS 28)

Δεν απαιτείται από μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, να διαχωρίσει ένα σύνθετο μέσο σε διακριτά στοιχεία υποχρέωσης και συμμετοχικό τίτλο, αν το στοιχείο της υποχρέωσης δεν είναι πλέον σε ισχύ κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS.

Χρηματοοικονομικά μέσα: αναγνώριση και επιμέτρηση (IPSAS 29)

Το IPSAS 33 παρέχει συγκεκριμένες εξαιρέσεις αναφορικά με την αναγνώριση και επιμέτρηση των χρηματοοικονομικών μέσων. Οι εξαιρέσεις αυτές σχετίζονται με:

- Την πιθανότητα καθορισμού διαθέσιμων προς πώληση τίτλων στην ημερομηνία της υιοθέτησης των IPSAS, ή καθορισμού οποιουδήποτε χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης στην εύλογη αξία μέσω του αποτελέσματος δεδομένου ότι πληρούνται συγκεκριμένες συνθήκες.
- Τις προϋποθέσεις διαγραφής χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης. Δεν υπάρχει υποχρέωση επαναφοράς χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που έχει διαγραφεί με βάση την προηγούμενη λογιστική βάση. Ωστόσο, μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, μπορεί να επιλέξει την εφαρμογή των προϋποθέσεων διαγραφής σε παρελθούσες συναλλαγές από μια ημερομηνία που θα επιλέξει υπό την προϋπόθεση ότι ήταν διαθέσιμες οι απαιτούμενες πληροφορίες τη στιγμή της αρχικής λογιστικής αντιμετώπισης των συναλλαγών αυτών.

- Την ικανοποίηση προϋποθέσεων των παραγώγων.
- Την εφαρμογή κανόνων απομείωσης που σχετίζονται με χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

Χρηματοοικονομικά μέσα: γνωστοποιήσεις (IPSAS 30)

Αν μια οντότητα επιλέξει να εμφανίσει συγκριτική πληροφόρηση, δεν απαιτούνται γνωστοποιήσεις σχετικά με τη φύση και την έκταση των κινδύνων που προκύπτουν από τα χρηματοοικονομικά μέσα για την περίοδο σύγκρισης στις μεταβατικές οικονομικές καταστάσεις ή στις οικονομικές καταστάσεις πρώτης υιοθέτησης IPSAS.

Άυλα περιουσιακά στοιχεία (IPSAS 31)

Μια οντότητα θα πρέπει να αναγνωρίζει εσωτερικώς δημιουργούμενα άυλα περιουσιακά στοιχεία στην περίπτωση που πληρούν τον ορισμό του άυλου περιουσιακού στοιχείου και τα κριτήρια αναγνώρισης στο IPSAS 31, ακόμα και αν η οντότητα έχει προηγουμένως εξοδοποιήσει αυτά τα κόστη. Για τα εσωτερικώς δημιουργούμενα άυλα περιουσιακά στοιχεία δεν μπορεί να καθοριστεί τεκμαρτό κόστος.

Συμβάσεις παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών (IPSAS 32)

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS, μπορεί να επιλέξει την επιμέτρηση του δικαιώματος με τη χρήση τεκμαρτού κόστους. Η σχετιζόμενη υποχρέωση επιμετράται στις υπολειπόμενες ταμειακές ροές της σύμβασης ή στην εύλογη αξία του στοιχείου μείον οποιασδήποτε χρηματοοικονομικής υποχρέωσης η οποία προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει την υπολειπόμενη περίοδο της σύμβασης.

Παρουσίαση και γνωστοποιήσεις

Γνωστοποιήσεις θα πρέπει να γίνονται για την πρόοδο σχετικά με την υιοθέτηση των απαιτήσεων των IPSAS, και μιας ένδειξης για το πώς και το πότε η οντότητα σκοπεύει να συμμορφωθεί πλήρως με τις απαιτήσεις των εφαρμόσιμων IPSAS.

Επεξήγηση της μετάβασης στα IPSAS

Μια οντότητα που υιοθετεί πρώτη φορά τα IPSAS θα πρέπει να γνωστοποιεί:

- Την ημερομηνία υιοθέτησης των IPSAS, και
- Πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος της επίδρασης από την υιοθέτηση των IPSAS στην αναφερόμενη οικονομική θέση, την αναφερόμενη οικονομική απόδοση και τις ταμειακές ροές της.

Γνωστοποίηση όπου χρησιμοποιείται τεκμαρτό κόστος

Όπου η οντότητα χρησιμοποιεί την εύλογη αξία ως τεκμαρτό κόστος, θα πρέπει να γνωστοποιεί το σύνολο των εύλογων αυτών αξιών ή άλλων εναλλακτικών στοιχείων επιμέτρησης που λήφθηκαν υπόψη κατά τον καθορισμό του τεκμαρτού κόστους καθώς και τις προσαρμογές στη λογιστική αξία που χρησιμοποιούνταν με βάση την προηγούμενη λογιστική βάση.